

Temat kompleksowy: „Mali strażnicy przyrody” 3-4 latki

ZADANIA DO WYKONANIA W TYM TYGODNIU

1. Przeczytaj dziecku wiersz S. Karaszewskiego „Śmieciu precz”, a następnie porozmawiaj z nim na jego temat (pytania pod wierszem).

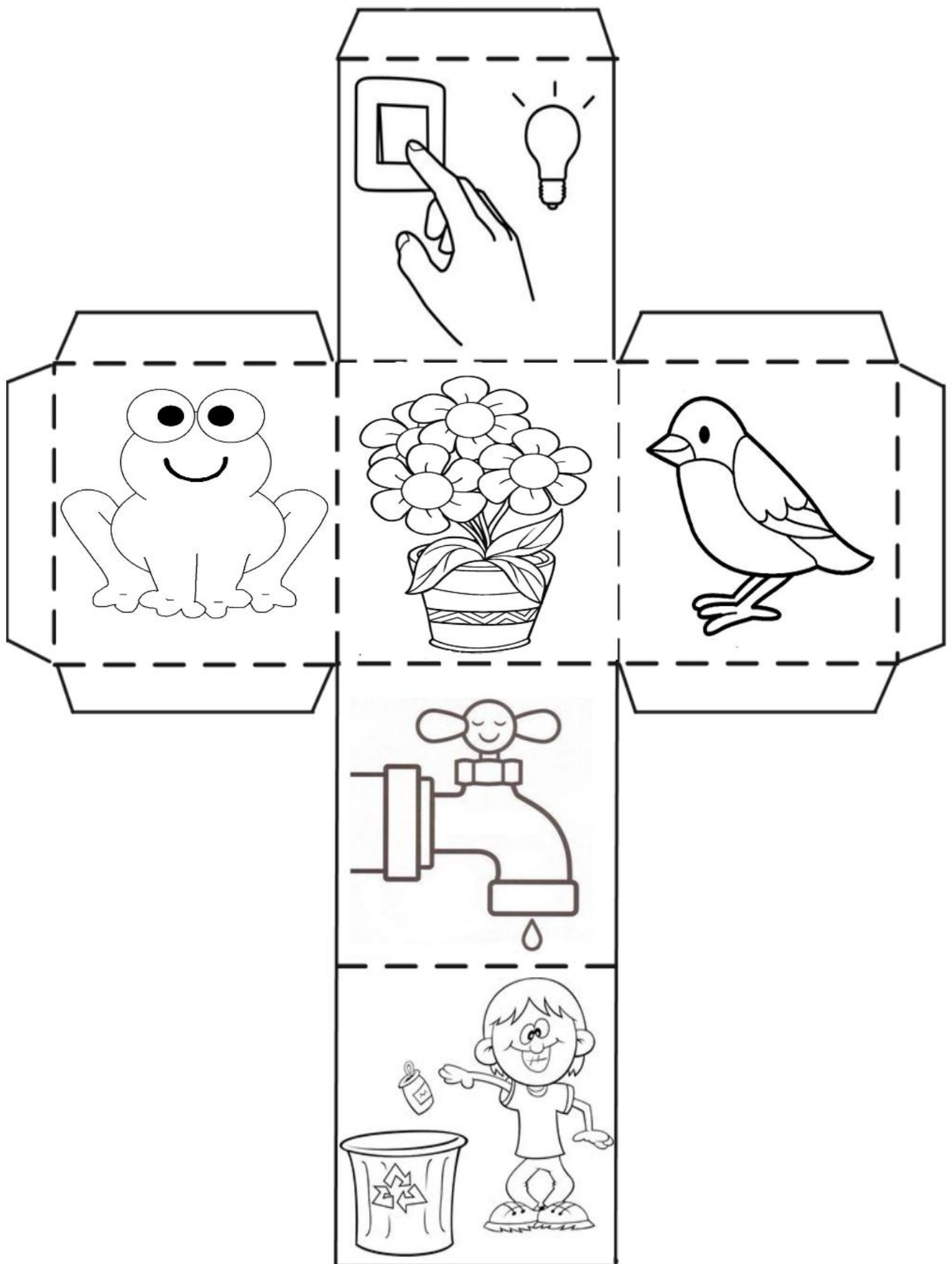
*Kiedy rano słońce świeci,
Wybiegają na dwór dzieci.
Miotły, szczotki w rękach mają,
Bo podwórko zamykają!
Tu paperek od cukierka,
Tam po soku jest butelka,
Ówdzie puszka po napoju
I pudelko. Może twoje?
Żyć nie można w bałaganie,
Więc się bierzmy za sprzątanie.
Zmykaj, śmieciu, do śmietnika.
Bałaganie, brudzie, znikaj.*

- Co robią rano dzieci?
- Jakie narzędzia mają w rękach dzieci?
- Jakie śmieci znalazły dzieci na dworze?

2. Karta pracy „Kostka ekologa!”

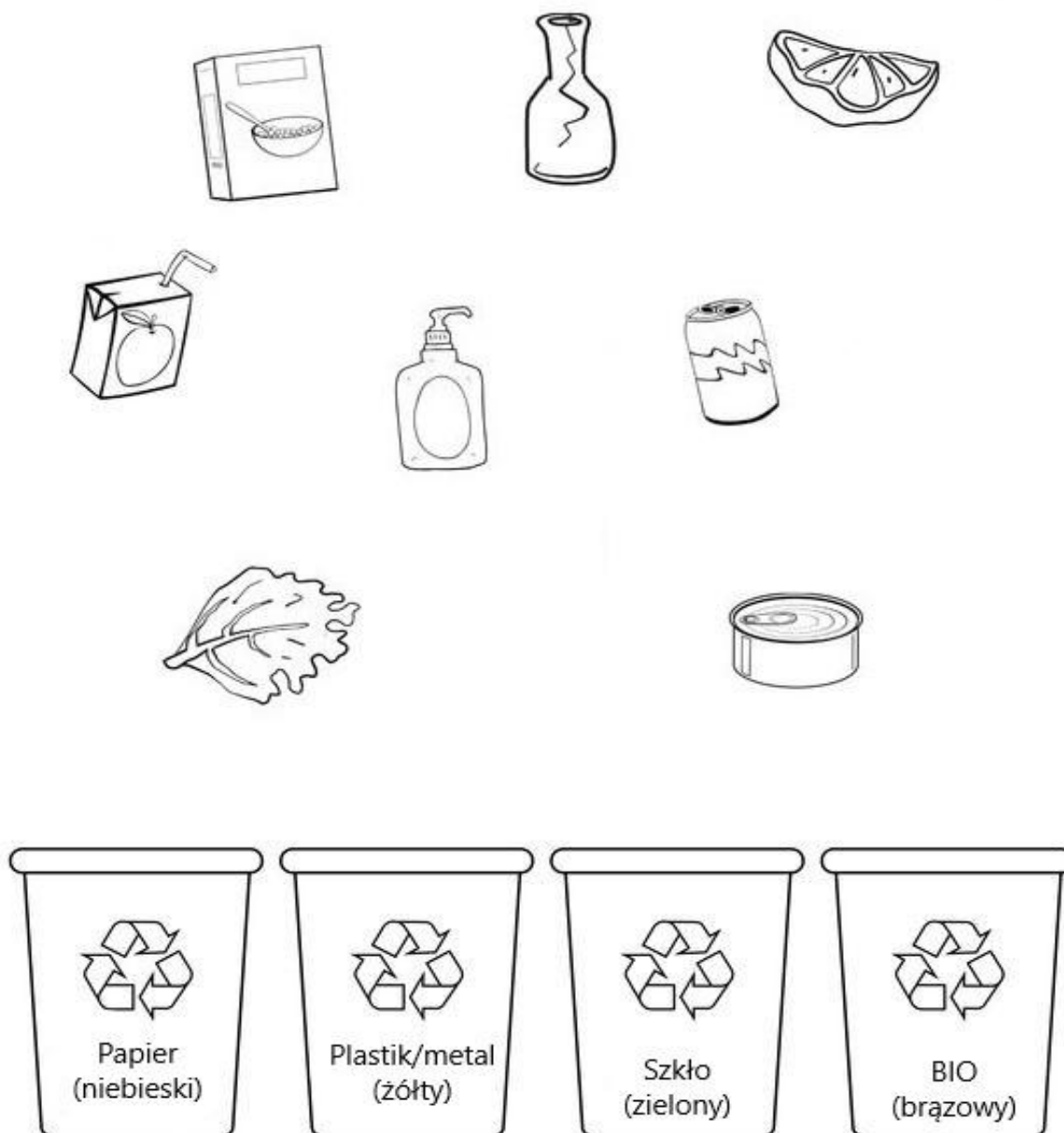
Dziecko koloruje ilustracje znajdujące się na poszczególnych polach kostki, a następnie samodzielnie lub z niewielką pomocą rodzica wycina kostkę. Dziecko zagina kostkę tam gdzie linie są przerywane, smaruje klejem wyznaczone miejsca i z pomocą rodzica skleja kostkę.

Każde pole to zadanie do wykonania, dziecko każdego dnia rzuca kostką i wykonuje konkretną czynność. Stwórzcie własne polecenia związane z dbaniem o przyrodę, do każdego pola na kostce.

3. Obejrzyj z dzieckiem bajkę edukacyjną „Rady na odpady” znajdującą się pod tym linkiem: <https://www.youtube.com/watch?v=0WS8vo0iD2k> , a następnie wykonaj poniższe zadanie.

Wrzuć śmieci do odpowiednich pojemników. Rodzic czyta dziecku jakiego koloru powinny być poszczególne kontenery, dziecko maluje je, a następnie łączy rozrzucone śmieci z odpowiednimi pojemnikami takim kolorem kredki, jakiego użył do pomalowania pojemnika.

4. Rodzic czyta dziecku opowiadanie Barbary Szelągowskiej „Oszczędzajmy wodę, dbajmy o przyrodę!” (ilustracja do opowiadania pod tekstem).

Ada, podobnie jak pozostałe dzieci, codziennie po śniadaniu myła zęby. Starła się robić to bardzo dokładnie. Tego dnia jak zwykle wyjęła z kubeczka pastę i szczoteczkę, odkręciła kran i zaczęła szorować ząbki. Ciepła woda płynęła wartkim strumieniem do odpływu, a kubeczek z dinozaurem stał beczynnie obok.

-Ado, prosiłam cię już kilka razy, żebyś nalewała wody do kubeczka, a kran zakręcała podczas mycia zębów – powiedziała pani. – Każdy z nas powinien oszczędzać wodę. Po to właśnie mamy kubeczki.

-Znowu zapomniałam – westchnęła dziewczynka. – Ale ja przecież nie leję dużo wody. Tylko troszeczkę. Naprawdę.

-Tak tylko ci się wydaje. Najlepiej będzie, jeśli zrobimy pewien eksperyment. Może to cię przekona do oszczędzania wody. Maciusiu, naley wody do kubeczka i zacznij myć zęby. W tym czasie pani wstawiła miskę do sąsiedniej umywalki. – A teraz twoja kolej, Ado. Zacznij myć zęby – powiedziała pani i w tym samym momencie odkręciła kran.

-Skończyłam! – zawołała po pewnym czasie Ada. Pani natychmiast zakręciła kran i zaniósła miskę z wodą do sali. Wszystkim dzieciom rozdała jednorazowe kubeczki. – A teraz kolejno nabierajcie wodę z miski do swoich kubeczków.

-Jeden kubeczek, drugi, trzeci... Ada patrzyła z niedowierzaniem. – Jak to możliwe? To ja zużywam aż tyle wody? – zastanawiała się dziewczynka.

-Niestety tak. Codziennie myjesz ząbki i codziennie marnujesz tyle wody, ile zużywa cała nasza grupa.

-To ja już na pewno się poprawię. Obiecuję.

-Bardzo się cieszę, że tak mówisz. Musicie wiedzieć, że na świecie są kraje, w których brakuje wody. Są takie miejsca, gdzie trzeba kopać specjalne bardzo głębokie studnie, żeby się do niej dostać. Woda, którą pijemy, to woda słodka. Wcale nie jest jej tak dużo.

-Proszę pani, ale przecież w morzu jest mnóstwo wody – zawołała Kasia.

-Owszem, Kasiu, ale ta woda nie nadaje się do picia, bo jest słona. Zarówno ludzie, zwierzęta, jak i rośliny potrzebują słodkiej wody do życia. Dlatego jest taka cenna. Nie powinniśmy marnować jej bez potrzeby.

-W takim razie w domu też zaczęę oszczędzać wodę, i to nie tylko podczas mycia zębów – obiecała Ada, a inne dzieci przytaknęły.

-W takim razie – powiedziała pani – proponuję, żebyśmy nauczyli się na pamięć krótkiej rymowanki. Posłuchajcie:

Oszczędzajmy wodę, dbajmy o przyrodę!

Wszystkie dzieci już po chwili zapamiętały słowa rymowanki. Obiecały również, że nie będą marnować wody.

Pytania pomocnicze do tekstu:

- W jaki sposób Ada myła zęby?
- Dlaczego należy nalewać wodę do kubeczka?
- Jaki eksperyment przeprowadziła z dziećmi pani?
- W jaki jeszcze sposób możemy oszczędzać wodę?

5. Piosenka „Świat w naszych rękach”, tekst Łukasz Tartas, wykonanie Zofia Tartas.

Rodzic słucha z dzieckiem piosenkę, dziecko próbuje zapamiętać słowa.

*I. Ci co lubią segregację
Otóż oni mają rację
Gdy w osobne pojemniki
Lecą papier, szkło, plastiki.*

*Ref. Cały świat jest w naszych rękach
Właśnie o tym ta piosenka
Możesz dbać o cały świat
Chociaż masz niewiele lat. /x2*

*II. A recykling trudne słowo
Chodzi o to by na nowo
Z naszych śmieci zrobić coś
Papier, plastik albo szkło.*

Ref. Cały świat jest w naszych rękach... /2x

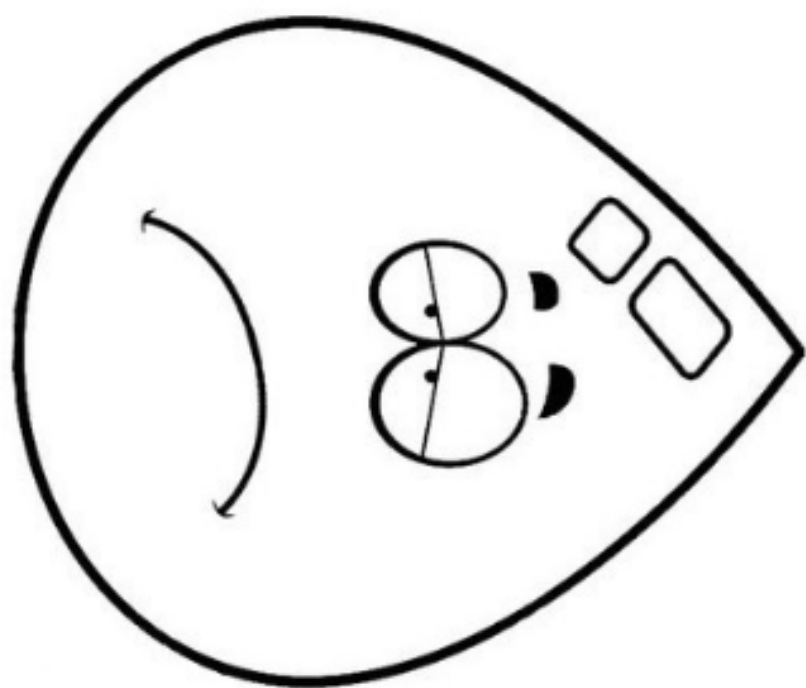
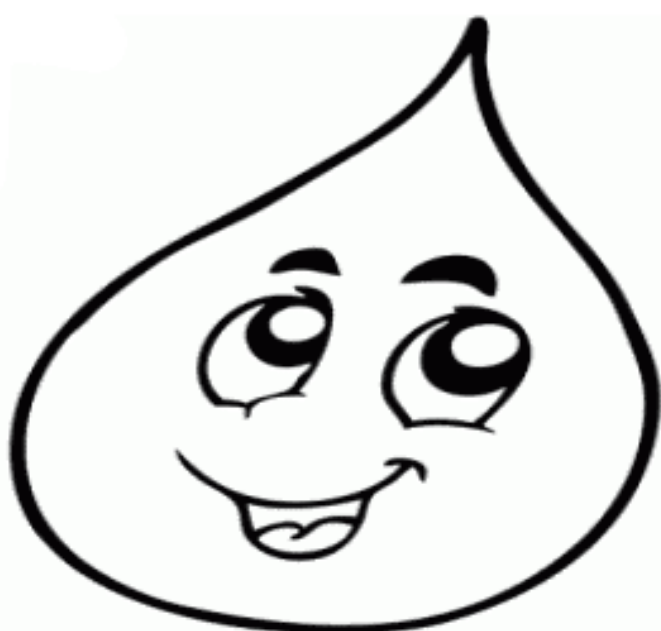
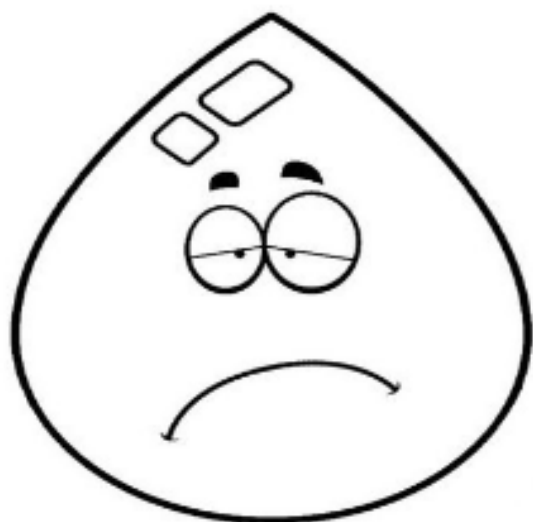
*III. Więc dorośli oraz dzieci
Posłuchajcie
Sprawą śmieci trzeba zająć się dziś
Żeby jutro dobrze żyć.*

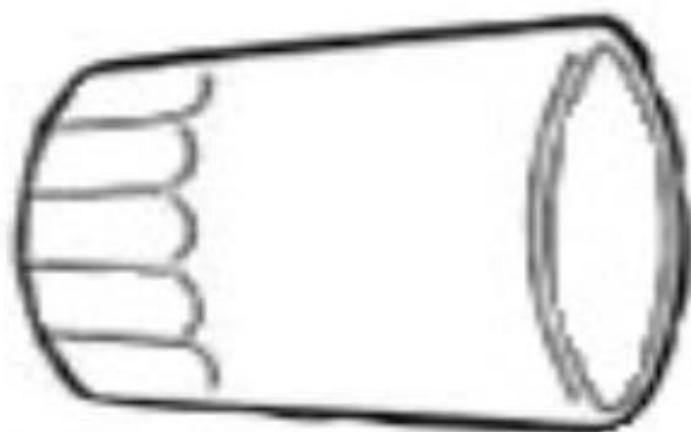
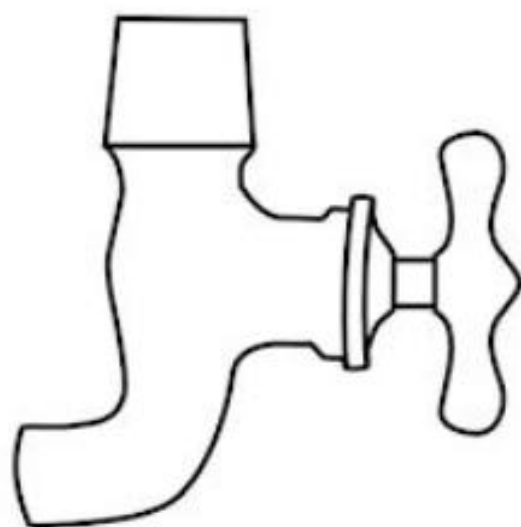
Ref. Cały świat jest w naszych rękach... /x3

6. Zabawa matematyczna „Kropelki wody”.

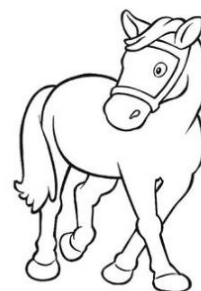
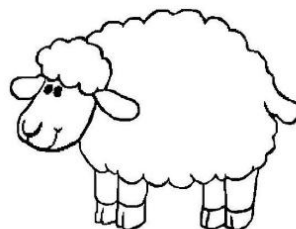
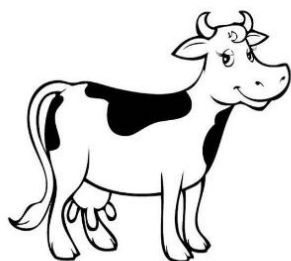
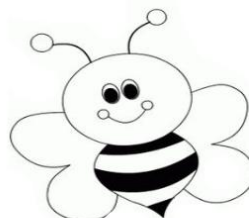
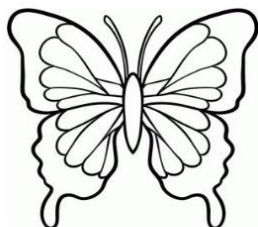
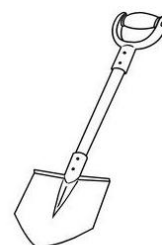
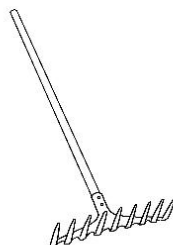
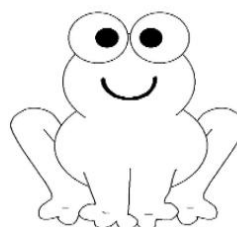
Dziecko wycina samodzielnie (dzieci młodsze z pomocą rodzica) kropelki znajdujące się na poniższej karcie pracy. Dziecko układa kropelki przed sobą, a następnie:

- Liczy wszystkie kropelki i mówi na głos ile ich jest;
- Układa kropelki od największej do najmniejszej;
- Układa w jednym rzędzie uśmiechnięte kropelki, a w drugim smutne;
- Układa kropelki od najmniejszej do największej;
- Układa na przemian kropelkę uśmiechniętą i smutną;
- Układa przed sobą tyle kropelek ile ma lat;
- Przykleja 2 wesole kropelki w kubeczku, a 2 smutne zwisające z kranu.

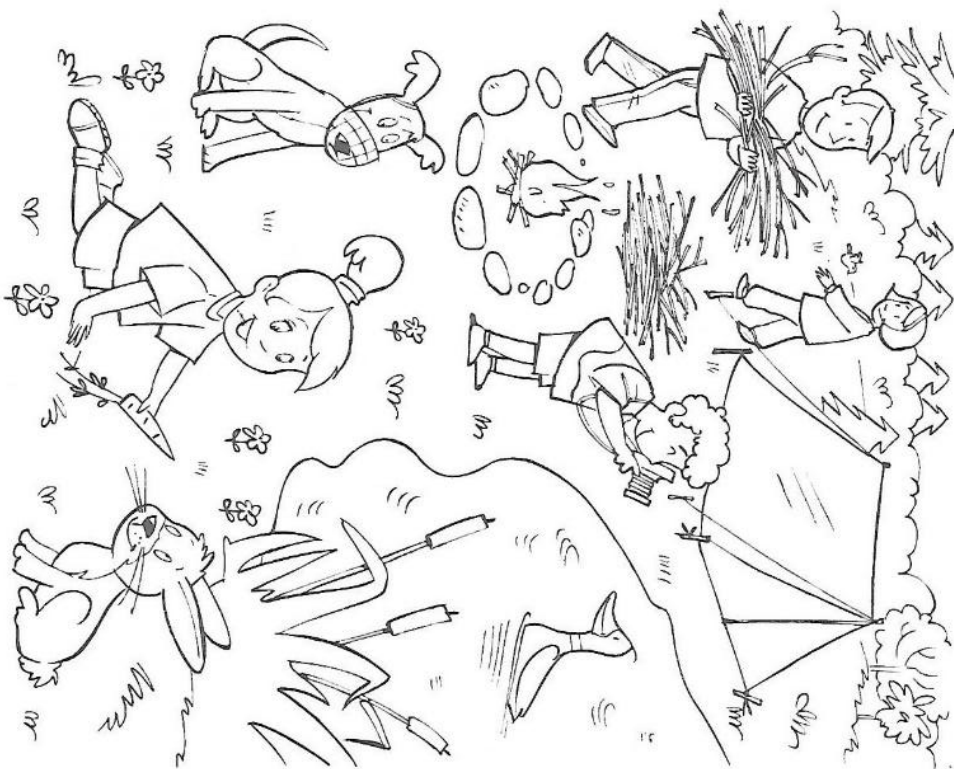

7. Dbanie o przyrodę to również dbanie o zwierzęta i rośliny. Dziecko przygląda się obrazkom, nazywa poszczególne elementy w każdym rzędzie i wybiera ten, który jego zdaniem nie pasuje do pozostałych i argumentuje dlaczego. Następnie obrysowuje kredką wybrany element, a nazwy pozostałych dzieli rytmicznie na sylaby.

8. Dziecko przygląda się obrazkom, opisuje co na nich widzi, stara się opowiadać całymi zdaniami (zamiast pojedynczymi słowami). Dziecko koloruje obrazek na, którym ludzie szanują przyrodę, uczy się na pamięć wierszyków z pod obrazków.

Porównaj oba obrazki.
Pokoloruj ten, na którym ludzie szanują przyrodę.

Spójrzcie jak jest tutaj ślicznie,
czysto i ekologicznie.

16

Miło na wycieczce obcować z naturą,
lecz nie wszyscy ludzie czynią to z kulturą.

17

9. Zabawy ruchowe:

- Opowieść ruchowa „Wiosenna pobudka” - dziecko kuca, lekko pochyla głowę i zamyka oczy. Rodzic rozpoczyna opowiadanie: Jesteś pączkiem wiosennego kwiatku, który jest uśpiony porannym chłodem. Ale gdy poranne słońce dotyka swoimi promykami kwiatu, wtedy budzi się, prostuje i rośnie – dziecko wstaje, ręce ma opuszczone. Promienie słońca są coraz cieplejsze i weselsze, zapraszają kwiat do zabawy – dziecko unosi powoli ręce w górę i odchyła je lekko do tyłu – rozchyła płatki do słońca, powoli obraca się w koło. Zmęczone zabawą, z nadejściem nocy, zamyka płatki i idzie spać – dziecko opuszcza ręce, kuca i zamyka oczy.
- Zabawa ruchowa z elementem celowania (przygotuj starą gazetę i kosz lub wysoki pojemnik) – dziecko zgniata gazetę w kulki, podrzuca je do góry i stara się złapać. Następnie rodzic stawia przed nim kosz lub wysoki pojemnik, a dziecko próbuje rzucić i trafić do środka
- Zabawa ruchowo-ortofoniczna – „Co robimy w ogrodzie?” (Rodzic przygotowuje 3 - 4 sznurki, apaszki, wstążki lub inną rzecz, którą można rozłożyć na podłodze) - Rodzic rozkłada na podłodze sznurek/apaszkę/wstążkę/itp. – ścieżki między grządkami. Dziecko swobodnie maszeruje po podłodze wzdłuż sznurków/apaszek/wstążek tak, aby nie nadepnąć na grządki. Powtarza słowa dźwiękonaśladowcze: tup, tup, tup. Na kłaśnięcie zatrzymuje się, milknie, naśladuje czynności, jakie wykonuje się w wiosną w ogrodzie, np.: – kopie grządki łopatką – puk, puk, puk, – grabi grządki – szu, szu, szu, – podlewa kwiaty – palcami naśladują spadanie kropel i mówi: kap, kap, kap.
- „Dzieci dbają o środowisko” – masażyk według Bożeny Formy.
Dziecko siada w siadzie skrzyżnym za rodzicem. Rysuje na plecach rodzica. Rodzic czyta wiersz, a dziecko wykonuje czynności.

1. W zgodzie z przyrodą

żyją wszystkie dzieci.

Kochają jasne słońko,

które na niebie świeci.

2. Nie łamią gałęzi,

dbają o rośliny,

podczas wycieczek do lasu

nie płoszą zwierzyny.

*3. Często też dorosłym dobry przykład
dają –*

*w wyznaczonych miejscach śmieci
zostawiają.*

Dzieci:

Rysują powoli całą dłońią koła,
zaczynając od środka pleców,
uderzają delikatnie pięściami w różne
części pleców,
delikatnie uderzają palcami lewej ręki i
prawej ręki, dotykając pleców opuszkami
palców,
wykonują koliste ruchy całą dłońią,

delikatnie uderzają bokiem dłoni w różne
części pleców,
rysują kwiatek,
delikatnie uderzają rozwartymi dłońmi od
dołu pleców do góry,
przesuwają rozwarłe dłonie od góry
pleców w dół,

kładą dłonie na środku pleców i
delikatnie naciskają,
uciskają delikatnie ramiona.

10. Praca plastyczna „Biedronka” z wytłaczanki po jajkach lub pojemnika po jogurcie.

Ze spodu wytłaczanki po jajkach wytnij jedną część dla dziecka. Dziecko maluje czerwoną farbą pojemnik po jogurcie lub wytłaczankę i odstawia do wyschnięcia. Następnie wycina pięć małych czarnych kółek i jedno większe (głowa) z czarnej kartki ksero i nakleja je na pojemniku. Czułki również wycina z czarnego papieru i przykleja je z tyłu głowy. Białą i czarną farbą domalowuje oczy. Biedronka gotowa!

Życzymy owocnej pracy!